

Arrest

**nr. 204 424 van 28 mei 2018
in de zaken RvV X en RvV X / IV**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2017 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 28 juni 2017 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 16 september 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 22 september 2015 een asielaanvraag in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 4 september 2015 in Hongarije (Eurodac).

1.2. Op 28 juni 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/09/2015

Overdracht CGVS: 12/05/2016

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 25 januari 2017, van 9u10 tot 12u30, bijgestaan door een tolk die de taal Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, Catherine Van Cutsem, en uw voogd, K.G.D., waren gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Davlatzai van het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. U bent Pastjoen van origine en een aanhanger van de soennitische geloofsleer. U bent minderjarig.

Een vijftal jaar geleden stierf uw vader een natuurlijke dood. Sinds zijn dood leefden u en de rest van uw gezin van de opbrengsten van jullie gronden en het inkomen van uw oudste broer, die bij de arbaki, de Afghaanse lokale politie, werkzaam was.

Toen u op een dag van school onderweg was naar huis, merkte u aan een kruispunt een viertal mensen op die zich verdacht gedroegen. U hield even halt om hen in de gaten te houden en zij merkten u ook op. Hierna ging u naar uw broer, die bij de arbaki zat, om te vertellen wat u gezien had. Uw broer meldde dit aan zijn verantwoordelijke, waarna enkele arbaki zich naar het kruispunt begaven. Daar brak een vuurgevecht uit tussen de arbaki en de verdachte mannen, waarbij twee mensen gedood werden. De andere verdachten konden ontsnappen. Na het gevecht bleek dat het viertal een landmijn aan het ingraven waren, die vervolgens onschadelijk werd gemaakt.

Een twintigtal dagen later werd er bij jullie thuis aangeklopt door enkele mannen. Uw broer opende de deur en de mannen vroegen naar u. Uw moeder hoorde dit en verstopte u ondertussen in de broodoven. De mannen kwamen binnen en doorzochten het hele huis, maar konden u niet vinden. Vervolgens namen ze uw broer mee, van wie u sindsdien niets meer hebt vernomen. In de week die volgde, bleven de mannen u zoeken maar u hield zich bij uw verschillende broers schuil tot uw oom een smokkelaar had gevonden en u het land kon verlaten.

U verliet Afghanistan in de zomer van 2015. Op 22 september 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Zo blijkt u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen te hebben afgelegd over de verblijfplaatsen van u en uw familie en wat jullie levensomstandigheden daar waren/zijn en de redenen waarom u uw regio van herkomst hebt verlaten.

Zo moet in de eerste plaats worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen in de laatste maanden voor uw vertrek uit Afghanistan hebt verbleven. Bij de cel MINTEH gaf u namelijk nog aan dat u de laatste drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in Taloshi Chawk hebt verbleven, maar voor het CGVS stelde u dat u amper 15 dagen bij uw oom in Jalalabad in Taloshi Chawk, een plaats die u stelde zelf niet te kennen, hebt gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 7 en zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 22.09.2015, punt 'Adres in land van herkomst of ander land'). Gevraagd of u ooit al eerder in Jalalabad was geweest, stelde u daar maar één keer, tijdens Eid, te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 8). Het is opmerkelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van uw verblijf in Jalalabad.

Ook hebt u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen afgelegd over waar de rest van uw familie verblijft. Zo gaf u, bij aanvang van uw asielprocedure, voor de cel MINTEH aan dat uw ganse familie uw dorp was ontvlucht en dat uw moeder naar het centrum van de provincie Nangarhar was gegaan (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 22.09.2015, punt 'motief voor de immigratie naar België'). Voor het CGVS verklaarde u echter geen familieleden te hebben buiten Davlatzai (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 5). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen voor de cel MINTEH, stelde u dat uw moeder u bij uw oom in Jalalabad was gaan afzetten en dat uw broers en zus waren meegekomen omdat ze hen niet kon achterlaten aangezien ze klein waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 12). Dit is echter geen afdoende verklaring aangezien u voor de cel MINTEH niet enkel stelde dat uw moeder nabij het universitair ziekenhuis in Taloshi Chawk woonde met uw zus en uw broers A.K. en F., maar ook dat uw getrouwde, 22-jarige broer Naf. in Taloshi Chawk woonde (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 22.09.2015, punt 'familie'). Bovendien legde u vreemde en ongeloofwaardige verklaringen af over het leven van uw oom Nasi. in Jalalabad die, volgens uw verklaringen voor het CGVS, uw reis uit Afghanistan regelde. U gaf tijdens uw interview bij het CGVS aan dat uw oom Nasi. twee jaar in Jalalabad heeft gewoond, maar dat hij op heden opnieuw in Davlatzai verblijft (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 5 en 7). Gevraagd waarom hij terug naar Davlatzai verhuisde, stelde u dat u het hem niet vroeg, maar dat u denkt dat hij terug naar het dorp ging omdat jullie volk daar woonde, hij daar een winkel heeft en het moeilijk was in de stad om te overleven (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 7). Vervolgens gevraagd waarom uw oom dan in de eerste plaats in Jalalabad ging wonen, stelde u dat hij daar misschien werkte, maar dat u het niet weet omdat u het hem niet hebt gevraagd. Het is bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u niet zou weten wat uw oom, die u en uw familie herbergde in Jalalabad en die uw reis naar België regelde, in Jalalabad deed toen u bij hem verbleef (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 7 en 12).

Ten slotte wordt opgemerkt dat u voor het CGVS verklaarde dat u geen enkel familielid in Kaboel hebt, hoewel u voor de cel MINTEH nog verklaarde dat u in de wijk Arzan Kinat in Kaboel een oom langs moederszijde hebt wonen die Nass. heet en die ongeveer 40 jaar oud is (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 8 en zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 22.09.2015, punt 'traject, interceptie en verblijf'). Hiermee geconfronteerd, ontkende u het bestaan van deze oom (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 13). Nochtans verklaarde u voor de cel MINTEH dat uw in Kaboel wonende oom Nass. –en niet uw in Jalalabad wonende oom Nasi., zoals u voor het CGVS verklaarde– uw vertrek uit Afghanistan regelde (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 22.09.2015, punt 'traject, interceptie en verblijf' en zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 7-8).

Verder wordt opgemerkt dat u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over de levensomstandigheden van u en uw familie tijdens de laatste jaren voor uw vermeende vertrek uit Davlatzai. Zo stelde u dat jullie familie sinds de dood van jullie vader in haar levensonderhoud kon voorzien doordat uw broer bij de arbaki werkte en jullie jullie gronden door andere mensen lieten bewerken (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 5). De tewerkstelling van uw broer bij de arbaki is echter niet geloofwaardig. Zo weet u niet of uw broer een opleiding moest volgen vooraleer hij bij de arbaki ging (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 14). Ook kunt u niets vertellen over concrete gevechten waar uw broer als arbaki aan zou hebben deelgenomen (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 13).

Aangezien uw broer bij u inwoonde mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u hierover toch enige informatie zou hebben (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 13). Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over waar uw broer precies werkzaam was voor de arbaki. Aan het begin van het interview stelde u dat uw broer in Davlatzai zelf werkte (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 4). Later tijdens het interview stelde u echter dat niet veel mensen in het dorp wisten dat uw broer bij de arbaki was (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 14). Toen u er hierop mee geconfronteerd werd dat het vreemd is dat de dorpingen niet zouden merken dat uw broer bij de arbaki was, aangezien hij in Davlatzai zelf werkte, sprak u uw eerdere verklaringen tegen en stelde u dat hij niet in het dorp maar op andere plaatsen werkte.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over de gronden van uw familie tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Hoewel u dus stelde dat uw familie sinds de dood van uw vader de gronden liet bewerken, gaf u eerder tijdens het interview aan dat de gronden van uw familie niet meer worden bewerkt en dat dit al zo is sinds de dood van uw vader (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 3 en 5 en zie supra). Bovendien is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u niet weet hoeveel grond uw familie in haar bezit heeft (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 3). Er mag redelijkerwijze worden aangenomen dat u, als zoon, zou weten hoeveel grond uw familie in haar bezit heeft, zeker aangezien deze grond zich volgens uw verklaringen bevinden in Davlatzai, waar u volgens uw verklaringen voor het CGVS tot 15 dagen voor uw vertrek zou hebben gewoond. Vreemd is bovendien dat u niet zou weten hoeveel landbouwers deze grond bewerkten toen jullie de zorg voor deze grond na de dood van jullie vader uitbesteedden (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 5). Zelfs al was u toen nog minderjarig mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u hiervan beter op de hoogte bent.

Ook is het opvallend dat u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over hoe uw reis naar België werd geregeld en bekostigd. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt legde u tegenstrijdige verklaringen af over wie uw reis naar België regelde: bij het CGVS stelde u dat uw oom Nasi. in Jalalabad uw reis regelde, bij de cel MINTEH verklaarde u dat uw oom Nass. in Kaboel uw reis regelde (zie supra en zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 22.09.2015, punt 'traject, interceptie en verblijf' en gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 7-8). Bovendien is het vreemd dat u voor het CGVS verklaarde geen idee te hebben van waar het geld voor uw reis vandaan kwam (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 8). U stelde dat het geld misschien werd geleend of op een andere manier werd verkregen of dat uw moeder het misschien heeft gegeven. Er kan echter redelijkerwijze worden verondersteld dat u, die na uw aankomst hier in België nog meermaals contact hebt gehad met uw familie, hiervan beter op de hoogte bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 5).

Uit bovenstaande wordt geconcludeerd dat u geen zicht biedt op de verblijfplaatsen die u voor uw vertrek naar België hebt gehad en wat uw levensomstandigheden daar waren en waar uw familie op heden verblijft.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bovendien kan er, aangezien het niet geloofwaardig is dat uw broer bij de arbaki werkte, evenmin geloof worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met de taliban, die onlosmakelijk verbonden zijn met het profiel van uw broer als arbaki (zie supra). De ongeloofwaardigheid van deze problemen wordt verder ondermijnd door het feit dat u geen enkele tijdindicatie kunt geven van wanneer deze problemen zich precies voordeden. Hiernaar gevraagd bleek u niet te weten in welke maand of in welk seizoen deze problemen zich afspeelden (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 14-15). De enige tijdsindicatie die u kunt geven met betrekking tot de incidenten die aan de basis lagen van uw vertrek uit Davlatzai, is dat u hierna nog één week thuis bent geweest en vervolgens 15 dagen bij uw oom in Jalalabad hebt doorgebracht, wat dus tegenstrijdig is met uw verklaringen bij de cel MINTEH dat u de laatste drie maanden voor uw vertrek in Jalalabad hebt verbleven (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 7 en zie fiche niet-begeleide minderjarige vluchteling dd. 22.09.2015, punt 'Adres in land van herkomst of ander land').

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfplaatsen, de verblijfplaatsen van uw familie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U werd tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de verblijfplaatsen van uw familie (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.01.2017, p. 12-13). U hield echter vast aan uw verklaringen.

U hebt het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen uw levenssituatie voor uw komst naar België en de huidige levensomstandigheden van uw familie, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Een kandidaatvluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u, naast het statuut van vluchteling, evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd. Ter terechtzitting heeft verzoeker aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X. Bijgevolg wordt verzoeker geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“-de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève
-artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en van de wet van 15 december 1980
-de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980
-het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)
-beoordelingsfout”.*

Verzoeker betwist in een eerste punt – aangaande de medewerkingsplicht – de beoordeling van de bestreden beslissing omtrent zijn levensomstandigheden in Afghanistan:

(1) Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zijn verklaringen over zijn reisweg ongeloofwaardig acht louter omdat hij niet weet hoe zijn reis gefinancierd werd. Hij voert aan dat hij amper 16 jaar was toen hij uit Afghanistan wegvluchtte, waardoor het aannemelijk is dat zijn familie hem niet inlichtte over de financiering en kostprijs ervan. Bovendien verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad van 14 maart 2016 (RvV X) waaruit blijkt dat verklaringen over de reisweg als bijkomend doch niet als doorslaggevend element bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming dient betrokken te worden. Ongeloofwaardige verklaringen over de reisweg volstaan niet om de nood aan bescherming niet te onderzoeken.

(2) Over verzoekers verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Afghanistan, merkt hij op dat deze motivering geen betrekking heeft op zijn herkomst uit zijn dorp en regio, doch enkel op de vraag of hij zijn dorp twee weken of drie maanden voor zijn vertrek ontvluchtte. Verzoeker heeft geloofwaardige en overtuigende verklaringen afgelegd over zijn leven in zijn dorp Davlatzai. Hij meent dat het bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas weinig verschil maakt of hij twee weken dan wel drie maanden voor zijn vertrek zijn dorp heeft ontvlucht.

(3) Verzoeker meent dat hij een duidelijke verklaring heeft geboden voor de tegenstrijdigheden over de verblijfplaatsen van zijn familieleden tijdens het interview bij MINTEH en het CGVS-interview. Hij verklaarde dat hij met zijn familie naar Jalalabad ging, ze daar achterliet en op het moment van zijn aankomst in België niet wist of ze daar nog woonden. Later is hij te weten gekomen dat zijn familie, samen met zijn oom, naar zijn dorp terugkeerde. Uit informatie blijkt dat families vaak moeilijkheden hebben om zich te vestigen in stedelijke gebieden, zodat het geloofwaardig is dat zijn familie terugkeerde naar zijn dorp Davlatzai bij gebrek aan kansen in Jalalabad.

(4) Verzoeker voert aan dat hij nooit verklaarde een oom te hebben in Kabul. Hij vermoedt dat er een misverstand ontstaan is toen hij sprak over zijn oom Nasi, die woonde in de provinciehoofdstad Jalalabad, hetgeen verkeerdelijk begrepen werd als een oom Nass, die leefde in de hoofdstad Kabul.

(5) Over de bewerking van de gronden van zijn familie, voert verzoeker aan dat hij eerst begrepen had dat er werd gevraagd of zijn familie de gronden uitbaatte, wat niet het geval is. Hij heeft echter onmiddellijk erna verduidelijkt dat ze de gronden verhuurden en met de opbrengsten ervan konden overleven.

Verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst zijn dan ook geloofwaardig, zodat de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten en de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst dienen te worden onderzocht. Desgevallend dient eveneens de mogelijkheid tot een intern vestigingsalternatief te worden onderzocht. Verzoeker licht hierover toe als volgt:

(1) Aangaande de vluchtelingenstatus, betwist verzoeker de beoordeling in de bestreden beslissing over de ongeloofwaardigheid van het profiel van zijn broer als agent bij de “arbaki”. Hij voert aan dat hij amper vijftien jaar oud was op het moment van zijn vlucht uit Afghanistan en nog jonger toen zijn broer voor de “arbaki” begon te werken. De verwachtingen van de commissaris-generaal over de kennis van verzoeker met betrekking tot de inhoud van het werk van zijn broer mogen dus niet te hoog liggen. Verzoeker verklaarde niet dat zijn broer in het dorp werkte als “arbaki”, enkel dat hij in zijn vakantie terugkwam naar zijn dorp.

Verzoeker heeft verder veel informatie gegeven over het de rang van zijn broer, zijn oversten, de structuur van de eenheden, de kleur van hun uniformen, hun wapens en voertuigen, de locatie van de controleposten. Het profiel van verzoekers broer moet dan ook als geloofwaardig worden beschouwd.

(2) Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus, meent verzoeker dat de commissaris-generaal niet betwist dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet rechtvaardigt. Dit blijkt uit verzoekers verklaringen, die niet worden tegengesproken door de informatie in het administratief dossier.

(3) Aangaande de mogelijkheid tot een intern vestigingsalternatief zoals bepaald in artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal de bewijslast heeft om een intern vestigingsalternatief aan te duiden en de mogelijkheid dient te geven aan verzoeker om zijn opmerkingen hierover te geven, zeker omdat hij een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is. De commissaris-generaal moet overgaan tot het onderzoek van de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief in Jalalabad, rekening houdend met de algemene veiligheidssituatie en de specifieke omstandigheden van verzoeker. Uit de landeninformatie toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat de hervestiging in stedelijke gebieden van personen die uit ruraal gebied komen bijzonder moeilijk is. Verzoeker heeft als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een kwetsbaar profiel. De familieleden van verzoeker dienen dan ook te worden teruggevonden of er dient een instelling gevonden te worden die verzoeker kan opvangen. Deze elementen moeten betrokken worden bij het onderzoek naar een redelijk intern vestigingsalternatief voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, waardoor er de nodige voorzichtigheid geboden is bij dit onderzoek. Verzoeker merkt nog op dat zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, zodat onduidelijkheid over zijn verblijfplaatsen geen beletsel volgt om Afghanistan als land van herkomst in aanmerking te nemen, zijn nood aan internationale bescherming te onderzoeken en desgevallend een intern vestigingsalternatief aan te duiden.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken bij het verzoekschrift:

- rapport UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"* van 19 april 2016 (stuk 3);
- rapport *"Afghanistan: Internal Flight Alternative in Kabul, Jalalabad and Mazar-e-Sharif"* van Asylus van mei 2016 (stuk 4);
- rapport *"Aide-mémoire: Special measures applying to the return of unaccompanied and separated children to Afghanistan"* van UNHCR van 20 augustus 2010 (stuk 5).

3.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De Raad kan de commissaris-generaal niet volgen in zijn stelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen omdat hij de levensomstandigheden van hem en zijn familieleden onvoldoende heeft verduidelijkt. Uit de loutere vaststelling dat verzoeker geen zicht biedt op zijn verblijfplaatsen zeer recent voor zijn vertrek of de verblijfplaatsen en levensomstandigheden van zijn familieleden, kan niet worden afgeleid dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit het dorp Davlatzai in het district Charpahar in de provincie Nangarhar.

Na lezing van het administratief dossier dient immers te worden vastgesteld dat, niettegenstaande verzoekers verklaringen over zijn reisweg en de verblijfplaatsen van hem en zijn familieleden de laatste maanden voorafgaand aan zijn vlucht uit Afghanistan niet eenduidig kunnen worden genoemd, verzoeker vrij gedetailleerde verklaringen aflegt over zijn herkomst uit het dorp Davlatzai, rekening houdend met zijn jonge leeftijd. De motivering in de bestreden beslissing omtrent verzoekers kennis over de gronden van zijn familie is onvoldoende om tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst uit Davlatzai te besluiten, gelet op de kennis die verzoeker tijdens het CGVS-interview bezat over zijn dorp en regio van herkomst.

Het geheel van zijn verklaringen, waarmee verzoeker afdoende concrete informatie verschaft die niet ingestudeerd lijkt, volstaat om verzoeker in de huidige stand van het onderzoek minstens het voordeel van de twijfel te gunnen met betrekking tot zijn herkomst uit Davlatzai.

De Raad acht bijgevolg een nieuw gehoor nodig om de nog bestaande twijfels en onduidelijkheden omtrent verzoekers herkomst en vluchtmotieven uit te klaren en een beoordeling van zijn nood aan bescherming te maken.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 juni 2017 wordt vernietigd.

Artikel 4

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP